

Mishnah Yevamot, chapter 8

משנה יבמות פרק ח

(1) An uncircumcised [*Kohen*, though the lack of circumcision was not due to any fault of his. If, e.g., he was forbidden circumcision because his brothers died as a result of such an operation] and all defiled persons may not eat *terumah*. However, their wives and slaves, may eat *terumah* [by virtue of the rights of their husband and master. The lack of circumcision and impurity are only personal

disqualifications which prevent the *Kohen* from eating *terumah*, as long as they [the disqualifications] exist. His sanctity and privileges, however, remain in force]. [A *Kohen* who is] wounded in his testicles [*petz'ua dakkah*] and one whose membrum is cut off [*kerut shofkhah*], as well as their slaves, may eat *terumah*, but their wives may not [because the cohabitation with these maimed *kohanim* causes the profanation of the women]. If, however, no cohabitation took place after the man was wounded or had his membrum cut off, the wives [who were married to them before they were maimed] are permitted to eat [*terumah*].

(2) Who is a *petz'ua dakkah*? A man who is wounded either in both his testicles or even only in one of them. And a *kerut shofkhah*? A man whose member is cut off. If, however, [any part of the member after] the corona remained, even so much as a hairbreadth, the man is regarded as fit. A man who is wounded in his testicles and one whose member is cut off, are permitted to marry a proselyte or a freed slave-woman. They are only forbidden to enter into the assembly [i.e., they may not marry the daughter of an Israelite], as it is said, “[A man] with

רבנו עובדיה מברטנורא

א הערל. כהן ערל שמתו אחיו מחמת מילה: אינו אוכל בתרומה. דילפינן מפסח דכתיב ביה (שמות י"ב) וכל ערל לא יאכל בו: נשיהם ועבדיהם יאכלו. דהא משום ערלה וטומאה לא נפקי מכלל כהנים אלא דאינהו גופייהו מחוסרים תקנה: נשיהם לא יאכלו. דשויה חללה בביאתו, דנבעלה לפסול לה: ואם לא ידעה. שהיתה נשואה לו קודם לכן ולא בא עליה לאחר שנעשה פצוע דכא: **ב ואם נשתייר מהעטרה.** שנחתך מהעטרה ואילך, כשר, שאין גיד אלא מהעטרה ולמעלה לצד הגוף. עטרה היא שורת בשר המקפת במקום המילה. ובין שנפצע הגיד כמין מכת חרב וסכין, בין

א הערל וכל הטמאים לא יאכלו בתרומה. נשיהן ועבדיהן, יאכלו בתרומה. פצוע דכא וכרות שפכה, הן ועבדיהן יאכלו, ונשיהן לא יאכלו. ואם לא ידעה משנעשה פצוע דכא וכרות שפכה, הרי אלו יאכלו: **ב** אינהו פצוע דכא, כל שנפצעו הביצים שלו, ואפלו אחת מהן. וכרות שפכה, כל שנכרת הגיד. ואם נשתייר מהעטרה אפלו כחוט השערה, כשר. פצוע דכא וכרות שפכה, מתרין בגיורת ומשחררת, ואינן אסורין אלא מלבוא בקהל,

injured testicles or whose member is cut may not enter into the [marriageable] assembly of the Lord” (Deuteronomy 23:2).

(3) An Ammorite and a Moabite are forbidden [to enter the assembly of the Lord] and their prohibition is forever. Their women, however, are permitted at once [immediately after conversion]. An Egyptian and an Edomite are forbidden (ibid.) only until the third generation [which is permitted], whether they are males or

females. Rabbi Shimon, however, permits their women immediately [after conversion]. Rabbi Shimon said: This law [that Egyptian and Edomite women are permitted to marry an Israelite immediately after their conversion] may be inferred from a *kal va-homer*: If, [in a case of Ammorites and Moabites,] where the males are forbidden for all time still the females are permitted immediately [after conversion], how much more so, should the law be [in a case of Egyptians and Edomites], that the females be permitted immediately, since the males are forbidden only until the third generation. They [the Sages] replied: If this [that the Egyptian and Edomite women are permitted to marry an Israelite immediately after their conversion] is a *halachah* [i.e., a tradition Rabbi Shimon received from his teachers], we shall accept it; but if it only an inference [based on Rabbi Shimon's own reasoning], an objection can be pointed out [the reason why the males of Ammorites and Moabites are forbidden for all time is pointed out in the verse “Because they did not greet you with bread and water on the way,” (Deuteronomy 23:5) and since it is not customary for women to go out and greet people, therefore, the women may be permitted immediately since the aforementioned reason is not applicable, however, regarding Egyptians and Edomites no reason is given by scripture therefore it may be possible that the females are also included in the prohibition]. He replied: Not so [even if the

רבנו עובדיה מברטנורא

שנתמעך והוקטן מאליו, בין שנכרת, בין בגיד בין בביצים בין בחוטי הביצים, כולם פסולים. והני מילי בידי אדם, אבל מחמת חולי הכל כשר: **ג ואם לדין**. שאתה דורש קל וחומר מעצמך: **יש תשובה**. להשיב, מה לעמון ומואב שכן נתפרש טעמן, על דבר אשר לא קדמו והאשה אין דרכה לקדם, תאמר

שנאמר, (דברים כג) לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יי: **ג עמוני ומואבי, אסורים, ואסורין אסור עולם, אבל נקבותיהם מתרות מיד. מצרי ואדומי אינם אסורים אלא עד שלשה דורות, אחד זכרים ואחד נקבות. רבי שמעון מתיר את הנקבות מיד. אמר רבי שמעון, קל וחומר הדברים, ומה אם במקום שאסר את הזכרים אסור עולם, התיר את הנקבות מיד. מקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות, אינו דין שנתיר את הנקבות מיד. אמרו לו, אם הלכה נקבל, ואם לדין, יש תשובה. אמר להם, לא כי, הלכה**

ruling was based on an inference, no valid objection could be advanced against it, since the women too, were also obligated to greet the women with bread and water]. [But in fact,] it is a *halachah* that I am reporting [However the *halachah* follows the Sages]. *Mamzerim* and *netinim* [Descendants from the Givonites who tricked Joshua (See Joshua Chapter 9)] are ineligible [to marry the daughter of an Israelite], and their ineligibility is

אָנִי אוֹמֵר. מִמְזוֹרִין וְנִתְיָנִין, אֶסְוִרִין, וְאֶסְוִרִין אֶסּוּר עוֹלָם, אֶחָד זָכָרִים, וְאֶחָד נְקֻבוֹת: ד' אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, שְׁמַעְתִּי שֶׁהַסְּרִיס חוֹלֵץ, וְחוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ, וְהַסְּרִיס לֹא חוֹלֵץ וְלֹא חוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ, וְאִין לִי לְפָרֵשׁ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲנִי אֶפְרֵשׁ. סְרִיס אָדָם חוֹלֵץ וְחוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ, מִפְּנֵי שְׁהִיְתָה לוֹ שְׁעַת הַכְּשֵׁר. סְרִיס חֲמָה לֹא חוֹלֵץ וְלֹא חוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ, מִפְּנֵי שְׁלֹא הִיְתָה לוֹ שְׁעַת הַכְּשֵׁר. רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֹא כִי, אֶלָּא סְרִיס חֲמָה חוֹלֵץ, וְחוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ, מִפְּנֵי שֵׁישׁ לוֹ רְפוּאָה. סְרִיס אָדָם לֹא

for all time, whether they be males or females.

(4) Rabbi Yehoshua stated: I have heard [a tradition from my teachers] that [there is] a *saris* [i.e., an eunuch, or one who was castrated, who] submits to *halitzah* and *halitzah* is arranged for his wife, and also that [there is also] a *saris* [who] does not submit to *halitzah* and no *halitzah* is to be arranged for his wife, and I am unable to explain this [in which case of *saris* there is *halitzah*, and in which case not]. Rabbi Akiva said, I will explain it; A man-made *saris* [one whose castration was the result of human action] submits to *halitzah* and *halitzah* is also arranged for his wife, because there was a time when he was in a state of fitness. A *saris* by the sun [i.e., who was born an eunuch (never seeing the sun as anything else), i.e., a congenital eunuch] neither submits to *halitzah* nor is *halitzah* arranged for his wife, since there never was a time when he was fit. Rabbi Eliezer says: Not so, but a *saris* by nature submits to *halitzah* and *halitzah* is also arranged for his wife, since he may be cured. A man-made *saris* neither

רבנו עובדיה מברטנורא

במצרי ואדומי שלא נתפרש טעמן: לא כו. אפילו אם הייתי דן קל וחומר אין לכם תשובה. ומכל מקום הלכה אני אומר. ואין הלכה כרבי שמעון: נתינים. גבעונים שנתגירו בימי יהושע ונתונים לחוטבי עצים ושואבי מים: ד' שהסריס. יש סריס שחולץ וחולצין לאשתו: והסריס לא חולץ וכו'. דכתיב (זכריה כ"ה) ולא ימחה שמו, פרט לזה ששמו מחוי: אין לי לפרש. איני יודע לפרש איזה סריס בן חליצה ואיזה פטור: סריס אדם. שנסתרס לאחר שנולד: סריס חמה. ממעי אמו שלא ראה חמה אלא כשהוא סריס. וסימניו מפורשין, כל שאין לו זקן ושעריו לקוי ובשרו מחליק ואין מימי רגליו מעלין רתיחה וכשמטיל מים אינו עושה כיפה שאין קילוח השתן הולך למרחוק עד שיעשה עגול כמין כיפה ושכבת זרעו דיהה ואין מימי רגליו מחמיצין ורוחץ בימות הגשמים ואין בשרו מעלה הבל

submits to *halitzah* nor is *halitzah* arranged for his wife, since he cannot be cured. Rabbi Yehoshua ben Bateira testified concerning Ben Megusat, who was a man-made *saris* living in Jerusalem, that his wife was allowed to be married by the levir, thus confirming the opinion of Rabbi Akiva.

(5) The *saris* [by nature] neither submits to *halitzah* nor contracts the levirate marriage, and so also a woman who is incapable of procreation must neither perform *halitzah* nor be taken

in levirate marriage. If a *saris* submitted to *halitzah* from his sister-in-law, he does not thereby cause her to be disqualified [to marry a *Kohen*]. If, however, he cohabited with her, he does cause her to be disqualified [from marrying a *Kohen*], since his act is sheer prostitution [the woman being forbidden to him as his brother's wife]. Similarly, where brothers submitted to *halitzah* from a woman incapable of procreation, they do not thereby cause her to be disqualified [to marry a *Kohen*]. If, however, they cohabited with her, they cause her to be disqualified [to marry a *Kohen*], since cohabitation with her is [prohibited as is the case of a brothers' wife, where there is no levirate marriage, and is] similar to an act of prostitution.

(6) If a *Kohen* who was a *saris* by nature [this excludes the man-made *saris* who is included in the prohibition of Deuteronomy 23:2, and cannot, consequently, confer upon his wife, the right of eating *terumah*] married the daughter of an Israelite, he confers upon her the right of eating *terumah*. Rabbi Yose and Rabbi Shimon state: If a *Kohen*, who was a hermaphrodite married the daughter of an Israelite, he confers upon her the right to eat *terumah* [i.e., he is viewed as being male]. Rabbi Yehudah stated: If a *tumtum* [one whose genitals are covered by

רבנו עובדיה מברטנורא

וקולו לקוי ואינו ניכר בין איש לאשה. והלכה כרבי עקיבא שאומר טריס אדם חולץ וחולצין לאשתו ומיבמין לאשתו. אבל הוא אינו מיבם שהרי פסול לבוא בקהל: **ה טריס**. חמה, אינו לא חולץ ולא מיבם, ולא חולצין ומיבמין לאשתו: **אילוניית**. סימניה פירשנו בפ"ק: **בעלוח פסלוח**. שהואיל והיא פטורה מן היבום עומדת עליהם באיסור אשת אח: **ו רבי יוסי ור"ש אומרים כו'**. דסבירא להו

חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שאין לו רפואה. העיד רבי יהושע בן בתירא על בן מגוסת שהיה בירושלים טריס אדם, ויבמו את אשתו, לקים דברי רבי עקיבא: ה טריס לא חולץ, ולא מיבם. וכן אילוניית לא חולצת ולא מתיבמת. הטריס שחלץ ליבמתו, לא פסלה. בעלה פסלה, מפני שהיא בעילת זנות. וכן אילוניית שחלצו לה אחין, לא פסלוה. בעליה, פסלוה, מפני שבעילתה בעילת זנות: ו טריס חמה כהן שנשא בת ישראל, מאכילה בתרומה. רבי יוסי ורבי שמעון אומרים, אנדרוגינוס כהן שנשא בת ישראל, מאכילה בתרומה. רבי יהודה אומר,

skin and whose gender is not known] was operated upon, and he was found to be a male, he must not participate in *halitzah* because he has the same status as a [man-made] *saris*. [Thus

arguing on Rabbi Akiva, of the previous Mishnah, who maintains that a man-made *saris* does participate in *halitzah*.] The hermaphrodite may marry [a wife], but may not be married [by a man; he has the status of a male rather than that of a female, and his cohabitation, in any manner, is as with a male]. Rabbi Eliezer stated: [For copulation] with a hermaphrodite [not through the hermaphrodite's female genitalia] the penalty of stoning is incurred as [if he were] a male.

רבנו עובדיה מברטנורא

אנדרוגינוס כזכר. והדר ביה ר"י ואמר בבבביתא שאנדרוגינוס בריה בפני עצמו ולא הכריעו בו חכמים אם זכר אם נקבה, הלכך אינו מאכיל בתרומה: **רבי יהודה אומר כו'.** ולית הלכתה כותיה, דהא קיי"ל לעיל סריס אדם חולץ וחולצים לאשתו, וטומטום שנקרע הוי כסריס אדם: **אנדרוגינוס נושא אבל לא נישא.** מפני שהוא כזכר, והשובב עמו הוי בא על הזכור בין בזכרות שלו בין בנקבות שלו: **ר"א אומר חייבין עליו סקילה כזכר.** דוקא במקום זכרות שלו ולא בנקבות שלו. והלכה כר"א:

טמטום שנקרע ונמצא זכר, לא יחלוץ, מפני שהוא כסריס. אנדרוגינוס נושא, אבל לא נשא. רבי אליעזר אומר, אנדרוגינוס חייבם עליו סקילה כזכר: